

ת"פ 9195/05/14 - מע"מ ת"א 2,1 נגד ש.ה.ט. אחזקות בע"מ, ש.ה.ט. אחזקות 10 בע"מ, ציון זוארץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 9195-05-14 מע"מ ת"א 2,1 נ' ש.ה.ט. אחזקות
בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת דנה אמיר
בעניין: מע"מ ת"א 2,1

המאשימה

נגד

1. ש.ה.ט. אחזקות בע"מ
2. ש.ה.ט. אחזקות 10 בע"מ
3. ציון זוארץ

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לירון וקנין גולי

ב"כ הנאשם עו"ד עמית בר

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודייתם בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית על פי הכרעת הדין מיום 17.7.16. כתב האישום המתוקן בשנית מייחס לנאשמים עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד על פי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**"). 11 עבירות לנאשמת 1, 12 עבירות לנאשמת 2 ו- 23 עבירות לנאשם 3 (להלן: "**הנאשם**").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, הנאשמות 1 ו 2 הן חברות פרטיות ונאשם 3 מנהלן הפעיל בשנים 2012-2014 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**").

2. לפי פרט האישום הראשון, הנאשמים 1 ו 3 לא הגישו בתקופה הרלבנטית דוחות תקופתיים במועד על שם נאשמת 1. את דוחות לתקופות 10/13 ועד 10/14 על שם נאשמת 1 הגישו הנאשמים באיחור (בחודש אפריל 2015). על פי הדוחות שהוגשו באיחור, סכום העסקאות והתשלומים באותן תקופות דיווח עמד על אפס, כך שדווח שאין

עמוד 1

כל מס לתשלום בדוחות. בנוסף, הנאשמים לא הגישו כלל את הדוחות לתקופות הדיווח 10/12, 12/12, 6/13 ו 8/13 על שם נאשמת 1 ולא שילמו את סכום המס הנובע מהם כנדרש על פי החוק. סכום המס לתשלום אינו ידוע. על פי קביעת המס עומד על סך כולל של 213,747 ₪.

3. לפי פרט האישום השני, הנאשמים 2 ו 3 לא הגישו במועד דוחות תקופתיים על שם נאשמת 2 בכך שהגישו באיחור (בחודש אפריל 2015) את הדוחות התקופתיים לתקופות הדיווח 4/12, 8/12, 10/12, 6/13, 8/13, 10/13, 12/13, 2/14, 4/14, 6/14, 8/14 ו 10/4. בדוחות שהוגשו באיחור דווחו הנאשמים כי סכום העסקאות והתשומות באותן תקופות דיווח עמד על אפס, כך שדווח שאין כל מס לתשלום בגין תקופות דיווח אלה.

4. בתיק זה התקיימו טיעונים לעונש עוד בחודש דצמבר 2016. הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות ואף נמצא מתאים לבצען. בעת הדיון למתן גזר הדין אשר התקיים ביום 18.12.16 וטרם הקראתו עדכן ב"כ הנאשם כי אצל הנאשם התגלה ממצא ממאיר בקשר לבדיקה שערך. בנסיבות אלה, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעת משלימה מאת הממונה על עבודות השירות טרם מתן גזר הדין. לאחר בחינה נוספת של הממונה על עבודות השירות ואף בחינה חוזרת עמדתו הייתה כי הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות. בין לבין עבר הנאשם ניתוח ועל פי עדכון מפי הסנגור עליו לעבור טיפולים. ניתנו אף מספר דחיות באשר למועד מתן גזר הדין על מנת שניתן יהיה לבחון אם מצבו של הנאשם התייצב. בסופו של דבר, ונוכח מצבו הרפואי של הנאשם והעדר יכולת מצדו לבצע עבודות שירות עתר הסנגור להפנות את הנאשם לשירות המבחן על מנת לבחון ריצוי עונש של "צ נרחב על ידו, בן 450 שעות, חלף עונש מאסר בעבודות שירות. המאשימה לא התנגדה בנסיבותיו המיוחדות של המקרה לבניית תוכנית של "צ לנאשם אך הבהירה כי עדיין לא גיבשה את עמדתה הסופית. בעת הדיון היום הודיעה ב"כ המאשימה כי לאחר התייעצות מסכימה המאשימה להשתתף עונש של "צ במקרה זה לאור נסיבותיו המיוחדות והתסקיר החיובי שהתקבל.

טיעוני המאשימה לעונש

5. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על מספרן הרב של העבירות בהן הורשע הנאשם 3, 23 במספר על פני כשלוש שנים בגין התנהלותו ב-2 החברות הנאשמות, בהן פעל באופן שיטתי לביצוע העבירות. ב"כ המאשימה מפנה לכך שכל עבירה מהווה אירוע לצורך גזירת הדין תוך הפנייה לרע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל** (22.10.2008) (להלן: "**עניין עתאמלה**"). עוד הפנתה לכך שהנאשמים הוזהרו מספר פעמים טרם הגשת כתב האישום נגדם ועל נאשמת 1 אף הוטל בעבר קנס מנהלי. ב"כ המאשימה הוסיפה שנכון למועד הטיעונים לעונש נותרו 4 דוחות אשר לא הוגשו כשסכום המס שלא שולם, על פי קביעת מס, עומד על סך 213,747 ₪. ב"כ המאשימה ציינה את הערכים המוגנים הידועים והוסיפה שעל פי נסיבות המקרה הנאשמים נהגו לגבות את המס מלקוחותיהם באופן שוטף כך שלא היה כל קושי להגיש את הדוחות ולהעביר את סכומי המע"מ לרשות המסים כנדרש על פי החוק. בנוסף ציינה כי יתר הדוחות המפורטים בכתב האישום הוגשו באיחור, בחלק מהמקרים, איחור ניכר. ב"כ המאשימה הציגה טבלת פסיקה באשר לענישה הנוהגת וטענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות אלה בגין העבירות בכללותן עומד על 4-9 חודשי מאסר בפועל, קנס שנע בין 5%-10% מסכום המחדל, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה.

טיעוני ההגנה לעונש

עמוד 2

6. בטיעוניו לעונש, טען ב"כ הנאשם כי הפרויקט בו עבדו הנאשמים, אשר עסקו בבניית בריכות, נקלע לקשיים. לדבריו, בעקבות כך מונה כונס נכסים לפרויקט, והציג את נ/1, אישור זמני על ניכוי מס במקור לנאשמות לשנת 2012, שהופק ע"י עו"ד אמנון לורך, כונס הנכסים. לטענתו הכספים אשר הגיעו לנאשמות הועברו ישירות לספק של הנאשמות כך שהנאשמות לא קיבלו כל תשלום לכיסן ובנסיבות אלה הטענה לפיה הנאשמים שמרו את הכספים בידיהם והחליטו שלא להעביר את תשלומי הדוחות לרשויות אינן נכונות. לטענתו, הנאשם נכנס לסחרור כלכלי. חובותיו עמדו על 700,000 ₪ וכיום עומדים על כ- 200,000 ₪, ואף הוגשה בעניינו בקשה להתראת פשיטת רגל (נ/2). עוד הגיש את נ/3 (דוח תיקים לחייב בלשכת ההוצאה לפועל על שם הנאשם). כן הפנה למצבו המשפחתי המורכב של הנאשם לפיו בנו של הנאשם חלה והתעוור (נ/4). ב"כ הנאשם מסכים שעל פי מתחם הענישה ההולם בתיקים מסוג זה ניתן להטיל עונשי מאסר בפועל, אך מבקש בנסיבותיו של תיק זה ובנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם להסתפק בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

דבר הנאשם

7. על פי דברי הנאשם לא התקבל כל תשלום מהפרויקט בו עבד במסגרת פעילותו בנאשמות בתקופה הרלבנטית והכסף עבר ישירות לספק על מנת להפעיל את בריכת השחייה. לדבריו כונס הנכסים של הפרויקט חייב אותו להוציא 4 חשבוניות, כש- 35% מסך הכספים הגיעו ישירות למס הכנסה (ככל הנראה במסגרת ניכוי מס במקור). עוד הוסיף כי הוא ממתיך כמעט שנה וחצי לקבלת כספי ניכוי המס במקור וכשיתקבלו יעביר אותם למס ערך מוסף. בנוסף, הפנה למצבו הכלכלי הקשה, למצבו המשפחתי המורכב ולמצבו הקשה של בנו אשר התעוור כתוצאה מבידוק שעבר לפני מספר שנים והוא מטופל ב-5 ילדים. כן הפנה לכך שמצבו של בנו דורש סיוע רב, כשהנאשם פעמיים או שלוש בשבוע עוזר לטפל בבנו ובנכדיו.

מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד על פי הוראות החוק, פוגע בשיטת גביית המס ואף גורם לחסר של ממש בקופת המדינה משלא משולם המס הנובע מהדוחות אשר לא הוגשו. עבירה זו אף פוגעת בפיקוח רשות המסים כשיטת המס במחוזותינו מבוססת על האמון שנותנת רשות המסים בעוסק, שיגיש דיווחיו כדין וישלם את המס הנובע מהם. עוד יש לזכור את חשיבות ערך השוויון בנטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק יביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק.

9. בדרך כלל, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות, השיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. מבחינת מדיניות הענישה הנוהגת עולה כי בחלק מהמקרים הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על מאסר מותנה בגין כל אירוע, גם כאשר עסקין בסכומי מס משמעותיים. כך, ברע"פ 4173/15 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.06.2015) בו דובר במחדל בסכום גבוה של כ-400,000 ₪ שלא הוסר לצד מספר רב של עבירות, 26 במספר, לאורך שנים, קבע בית המשפט מתחם עונש של מאסר מותנה ועד מאסר בפועל לתקופה בת 10 חודשים. בסופו של יום נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס. מעיון בפסיקה הנוהגת ניתן ללמוד על מקרים

רבים בהם גזר בית המשפט עונש של מאסר מותנה בלבד וקנס לצדו מקום בו הוסר המחדל במלואו, או בחלקו הגדול, בדרך כלל אף בהסכמת המאשימה.

10. לצד זאת, קיימים מקרים בהם נגזרו על הנאשמים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות של הסרת מחדלים חלקית, ראו לדוגמה ת.פ. 3549-03-13 **מדינת ישראל נ' שאול אברהם** (23.6.2016), או כאשר לא הוסרו המחדלים אך דובר בסכום מס נמוך יחסית ומספר עבירות שאיננו רב. ראו: עפ"ג 37359-08-13 **מדינת ישראל נ' דניארו** (28.01.2014) וכן עפ"ג 24241-12-14 **אוזן נ' מדינת ישראל** (10.02.2015). עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריא נגזרו בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים כאשר המדובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ובסכומי מס גבוהים, כמפורט לעיל ברע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.2015). ראו גם רע"פ 288/13 **אלחלאוה נ' מדינת ישראל** (14.01.2013) שם נגזרו על נאשם שלא הסיר מחדלים 7 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר מותנה, בגין עבירות שבוצעו על פני 4 שנים ובצירוף כתב אישום בגינו הורשע באי הגשת דוחות לפי פקודת מס הכנסה. כן ראו את ניתוח טבלת הפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה בגוף ההכרעה.

11. בעת בחינת הענישה הנוהגת נתתי דעתי לפסקי הדין בעבירות דומות אליהם הפנתה ב"כ המאשימה בהם נגזרו עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא על נאשמים. מקובלת עלי העמדה לפיה בהתאם לנסיבות, ראוי בחלק מהמקרים, לגזור עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא כשכעסקינו בעבירות מסוג זה כפי שאף פורט לעיל, וזו מגמת פסיקת בית המשפט העליון. יחד עם זאת, עיון בפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה מלמד כי לא כולם תואמים את הנסיבות בעניינו. כך, בעפ"ג 59091-02-16 **עזאם נ' מדינת ישראל** (19.05.16) המדובר במי שלחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות ואת העבירות מושא כתב האישום ביצע בעת שהתנהלו כנגדו ההליכים הקודמים בגין עבירות דומות, מה שמהווה נסיבה ממשית לחומרה. בת"פ 207-02-15 על פי המפורט ע"י המאשימה עצמה בטבלה שהגישה דובר בסכום מס של 2.5 מיליון ₪. ברע"פ 4394/14 **פינקוץ נ' מדינת ישראל** (17.08.2014) הורשע הנאשם גם בעבירה על פי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ. בת"פ 54344-03-14 **מס קניה ומע"מ נ' ווב פוינט בע"מ** (26.10.2015) סכום המחדל עמד על כמעט מיליון ₪. לעומת זאת, ברע"פ 6371/14 **אבו מנסי נ' מדינת ישראל** (28.10.2014) (להלן: "**עניין אבו מנסי**") נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, שם נדון מקרה דומה לעניינו אך דובר ב-12 דוחות שלא הוגשו כלל ונראה כי גילו של הנאשם צעיר יותר. כנתון לחומרה ציין בית המשפט שהנאשם לא הציג נתונים בדבר הדוחות שלא הוגשו. כך גם בעניין עתאמלהל התערב בית המשפט העליון בעונש שנגזר וכלל 7 חודשי מאסר בפועל כאשר המדובר היה ב-8 דוחות שלא הוגשו וסכום מס של 104,000 ₪.

12. לסיכום, בראיה כוללת ניתן לקבוע כי במרבית המקרים, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לאירוע בעבירות הנדונות הוא מאסר מותנה והעליון כולל עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריא או בעבודות שירות. במקרים בהם לא הוסרו המחדלים כלל או מקום בו הוסרו באופן חלקי, כאשר דובר בריבוי עבירות והיקפי מס משמעותיים, גזרו בתי המשפט במקרים רבים עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא. לעיתים, כאשר בוצעה הסרת מחדל חלקית או כאשר דובר במספר לא רב של עבירות או סכום מחדל שאינו גבוה, או בנסיבות מיוחדות נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרים אחרים בהם דובר בסכומי מס שאינם גבוהים ובעיקר מקום בו הוסרו המחדלים במלואם, או כאשר הורשע הנאשם בגין איחור בדיווח בלבד, נגזר עונש מאסר צופה פני עתיד בלבד לצד קנס.

13. לענין מספר האירועים, מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה כל דוח מהווה אירוע עצמאי ולא נטען אחרת ע"י ב"כ הנאשם (ראו גם: רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (09.03.2014) שם לא התערב בית המשפט העליון בקביעת בית המשפט המחוזי ביחס למספר האירועים).

14. באשר לנסיבות ביצוען של העבירות, שקלתי את משך התקופה בה בוצעו העבירות (כ- 3 שנים), את כמות הדוחות אשר לא הוגשו במועד והעובדה שמרבית הדוחות הוגשו באיחור ואינם מקימים חבות במס. עוד את העובדה שסכום המס הנובע מהדוחות שלא הוגשו כלל על שם נאשמת 1 אינו ידוע משהנאשמים בחרו שלא להגיש את הדוחות אף ללא תשלום כך שהסכום המצוין בכתב האישום הוא סכום קביעת המס (ראו בהקשר זה עניין אבו מנסי שאזכר לעיל). כן לקחתי בחשבון טענותיו של הנאשם בדבר נסיבות ביצוען של העבירות והתנהלותו מול הכונס שמונה לפרויקט. לאחר שקילת כל אלה אל מול הערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת אני קובעת כי מתחם הענישה לכל אירוע של הגשת הדוחות באיחור נע בין מאסר מותנה לתקופה קצרה ל - 3 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ואילו מתחם הענישה הנוגע לדוח שלא הוגש כלל נע בין מאסר מותנה מרתיע לבין 7 חודשי מאסר. בנסיבות המקרה דן מצאתי כי יש מקום חפוף בין המתחמים במידה רבה בשים לב לכך שאותה הסתבכות כלכלית הביאה את הנאשמים לקשיים כלכליים ניכרים בתקופות הרלבנטיות לכתב האישום.

15. לענין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, כאשר הקנס הוא ממין העבירה ומשכך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנס שיש לגזור מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום וממשך אי הדיווח. במקרה דנן, לא מסרו הנאשמים כאמור פרטים בדבר נתוני הדוחות ולא נטען דבר בהקשר זה בעת הטיעון לעונש, הגם שבדיון שנערך ביום 17.7.2016 בפני כב' השופטת מרגולין נטען כי יש לתת את הדעת למפורט בדו"ח הכונס. יש לציין שבאותו המועד הבהירה ב"כ המאשימה שאם ימסרו הנאשמים דוחות לתקופות הרלבנטיות ניתן יהיה לתקן את קביעות המס, אך הנאשמים לא פעלו כאמור. בעת קביעת מתחם הקנס יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, העובדה שהוגשה בקשה להתראת פשיטת רגל בעניינו (נ/2) ורשימת תיקיו בלשכת ההוצאה לפועל (נ/3). לאחר כל זאת מצאתי להעמיד את מתחם הקנס הכולל בין 8,000 ₪ לבין 20,000 ₪. בחלוקה לפיה בגין הדוחות שהוגשו באיחור ובהתחשב בכך שהמדובר בדוחות על פיהם הסכום לתשלום הוא אפס, בין מאות שקלים לבין 1,000 ₪ לאירוע. בגין כל אחד מהאירועים בהם לא הגיש דוח כלל בין 4,000 ₪ לבין 6,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות:

16. מבחינת הנסיבות וטיעוני הצדדים אינני מוצאת כי מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים.

נתתי דעתי לכך שהנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי ויש זקוף עובדה זו לזכותם. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה הגם שהושת בעבר קנס מנהלי על נאשמת 1, ומבלי להתעלם מכמות העבירות ומשך תקופת ביצוען על פי כתב האישום.

17. מנגד, לחומרה, הנאשמים לא פעלו להסרת המחדלים מושא 4 הדוחות שלא הוגשו (הגם שהגישו את יתר הדוחות המפורטים בכתב האישום במהלך ניהול התיק ובכך הסירו מחדלים אלה) ואף לא העבירו כל נתון מדויק בדבר

סכום המחדל. ב"כ הנאשם טען בעת הטיעון לעונש שהנאשם פעל לתשלום חובותיו שעמדו על סך 700,000 ₪ וכיום עומדים על סך 200,000 ₪. לא הוברר מדוע, חלף תשלום המחדל התלוי ועומד לרשות המסים, בחר הנאשם לכסות חובות אחרים. אין להפריז בחשיבות הסרת המחדלים כשעסקין בעבירות מס, אשר מבטאת חרטה ולקיחת אחריות אמיתית על ידי הנאשם.

18. הנאשם יליד שנת 1952, מעולם לא ריצה עונש מאחורי סורג ובריח. נסיבותיו האישיות והמשפחתיות קשות. כפי שתיאר בפני בעת הטיעון לעונש בנו התעוורר לפני מספר שנים ומאז פועל הנאשם לסייע בטיפול בו ובילדיו בחלק מימי שבוע לצד ההתמודדות הרגשית הברורה מעליה. מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע כיום, כפי שפורט לעיל.

19. במהלך השנה האחרונה התערער מצבו הבריאותי של הנאשם אשר חלה במחלה קשה ערב מתן גזר הדין. בנסיבות אלה כמפורט לעיל אף נמצא כי אינו מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות חרף חוות דעת ראשונה אשר מצא אותו כשיר לבצען. בעת הדיון היום כאמור, לאחר קבלת התסקיר וגיבוש תוכנית של"צ, הביעה המאשימה את הסכמתה כי הנאשם במקרה מיוחד זה ירצה עונש של"צ. אבהיר כי מאחר והרף התחתון של כל אירוע בנסיבות המקרה דנן הוא מאסר מותנה הרי שעונש של"צ לצד מאסר מותנה וקנס הוא בגדרי המתחם שנקבע בגין כל אירוע. לא אחת נדונה על ידי בתי המשפט הסוגיה בה אדם אינו יכול לבצע עבודות שירות בשל מצבו הרפואי או מוגבלותו. שיקולים מעין אלה אף הביאו את בתי המשפט, בנסיבות המיוחדות של התיקים אשר נדונו בפניהם לסטות ממתחם העונש ההולם (ר' ת"פ (ת"א) 35610-12-10 **מדינת ישראל נ' ברוך** (4.1.2017), ת"פ (רמלה) 21679-04-15 **מדינת ישראל נ' בראנץ** (24.2.2016). ברע"פ 1/09 **אסרף נ' מדינת ישראל** (17.3.2010) אליו הפנו בתי המשפט בגזרי הדין המפורטים לעיל נכתבו הדברים הבאים ע"י כבוד השופט רובינשטיין, והדברים יפים גם באשר למי שבשל מצבו הרפואי אינו כשיר לבצע עבודות שירות:

"במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם... בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות ייאסר במקום שאחר לא ייאסר".

עוד ר' ע"פ 2208/10 **גולדציאן נ' מדינת ישראל** (6.5.2010) ות"פ (רח') 9524-12-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.10.2015).

20. מובן כי אין בדברים כדי ללמד שבכל מקרה ומקרה בו נאשם נמצא בלתי כשיר לביצוע עבודות שירות מסיבות רפואיות יביא הדבר לתוצאה אוטומטית של מיתון ושינוי גזר הדין. כל מקרה יבחן על פי נסיבותיו ובסוג זה של עבירות אף בראי חשיבותה של ההרתעה הכוללת את הרתעת הנאשם והרתעת הרבים המקבלת בכורה על פני נסיבות אישיות (רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015)).

21. יחד עם זאת, בנסיבותיו המיוחדות עד מאוד של המקרה דנן, אינני סבורה כי יהיה זה צודק וראוי לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח רק בשל העובדה שאינו כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצבו הבריאותי.

זאת בשים לב לכך שמתחם העונש בגין כל אירוע כולל מאסר מותנה בתחתיתו וברף העליון עונש מאסר למשך 7 חודשים, לאור העדר עבר פלילי לנאשם, הודייתו וחיסכון הזמן השיפוטי על ידו ונסיבותיו המצערות לפיהן ערב מתן גזר הדין התגלתה מחלתו בשלה אינו יכול לרצות את עונשו בעבודות שירות. בנוסף יש לתת את הדעת לכך שתוכנית השל"צ אותה גיבש שירות המבחן עבור הנאשם נרחבת ומשמעותית, מונה 450 שעות, ולדעת שירות המבחן בתסקירו מיום 21.12.2017 תהווה עונש חינוכי לנאשם, ויש בה להקטין סיכון להישנות ביצוע העבירה באמצעות תרומה לחברה ופיצוי על הנזק והפגיעה שהסב. בנוסף ולצד זאת יגזרו על הנאשם קנס ממשי, התחייבות להימנע מביצוע עבירה ומאסר מותנה מרתיע. בנסיבות אלה ראוייה והוגנת עמדת המאשימה אשר עתרה אף היא לאמץ את המלצת שירות המבחן ואין לי אלא לקבל את הסכמת הצדדים במקרה מיוחד זה.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

א. **לנאשם 3** : הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 450 שעות במסגרת רשת קהילה ופנאי - חולון במרכז "רעים" בתפקידי עזרה ותחזוקה. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף.

ב. **לנאשם 3**: מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון לפי חוק מע"מ.

ג. **לנאשם 3**: קנס בסך 12,000 ₪, או 22 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 15.2.18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

ד. **לנאשם 3**: הנאשם יחתום על התחייבות בסך 20,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 30 ימים.

ה. **לנאשמת 1**: קנס בסך 100 ₪, אשר ישולם תוך 7 ימים.

ו. **לנאשמת 2**: קנס בסך 100 ₪, אשר ישולם תוך 7 ימים.

הודע והובהר לנאשם כי ככל שלא יבצע את עבודות השל"צ הרי שניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולגזור את עונשו מחדש.

המזכירות תעביר עותק מהחלטתי לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018, במעמד הנוכחים.

עמוד 7

